

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego**„Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków” (wersja przekształcona)**

[COM(2021) 802 final – 2021/0426(COD)]

(2022/C 290/18)

Sprawozdawca: **Mordechaj Martin SALAMON**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 14.2.2022 Rada, 9.2.2022
Podstawa prawna	Art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego
Data przyjęcia przez sekcję	10.3.2022
Data przyjęcia na sesji plenarnej	23.3.2022
Sesja plenarna nr	568
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	212/6/6

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, jako że podejmuje się w nim kluczowe wyzwania wskazane w poprzednich opiniach EKES-u dotyczące zapewnienia narzędzi do walki z ubóstwem energetycznym i zaradzenia strukturalnemu, długofalowemu niedofinansowaniu w sektorze budowlanym, wspiera się renowacją szczególnie budynków o najgorszej charakterystyce i wyznacza drogę ku obniżeniu emisyjności ogrzewania i chłodzenia.

1.2. EKES w pełni popiera podejście UE mające na celu osiągnięcie energooszczędnego, wolnego od paliw kopalnych środowiska zbudowanego wysokiej jakości, jako że przyjęcie środków na szczelbu UE skuteczniej przyspiesza niezbędną przemianę.

1.3. Komitet uważa, że niedawny gwałtowny wzrost cen energii i perspektywa wysokich cen przynajmniej w średnim terminie pokazują, że jeszcze ważniejsze stało się opracowanie strategii zmierzającej do zmniejszenia i wyeliminowania ubóstwa energetycznego. Należy wdrożyć konkretne środki mające na celu poprawę efektywności energetycznej budynków, aby zapewnić powszechny dostęp do godnych, przystępnych cenowo i zdrowych mieszkań. Te środki muszą obejmować bezpieczne usuwanie azbestu.

1.4. EKES zdecydowanie popiera ustalenie minimalnych norm charakterystyki energetycznej, w szczególności w odniesieniu do budynków mieszkalnych o najgorszej charakterystyce. Wprowadzenie tej zasady na szczelbu UE to istotny krok naprzód.

1.5. EKES apeluje, by od samego początku ustalić bardziej wyczerpujące zasady zwiększania wymogów dotyczących ulepszeń oraz bardziej przejrzysty i kompletny harmonogram sięgający 2050 r., aby sprzyjać renowacjom z myślą o przyszłości.

Ze względu na to, że w ramach omawianej dyrektywy nie przewidziano nowego finansowania, a zadanie sfinansowania koniecznych renowacji jest ogromnie trudne, zdaniem Komitetu kluczowe jest, by zawarte w tej dyrektywie ramy i narzędzia w zakresie dostępu do finansowania zarówno publicznego, jak i bankowego pozwalały sprostać sytuacji.

1.6. EKES z zadowoleniem przyjmuje podniesienie wymogów dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej oraz zwiększenie ich wiarygodności i użyteczności, jako że pełnią one kluczową rolę w poprawie efektywności energetycznej zasobów budowlanych.

1.7. Komitet z zadowoleniem przyjmuje wzrost znaczenia krajowych planów renowacji budynków oraz włączenie do nich sprawozdawczości na temat starań państw członkowskich na rzecz zmniejszenia ubóstwa energetycznego.

1.8. EKES wspiera ustanowienie do 2024 r. paszportu renowacji budynku, który umożliwi konsumentom łatwiejszy dostęp do informacji i przyczyni się do zmniejszenia kosztów podczas planowania renowacji ich budynków.

1.9. EKES zauważa potrzebę wprowadzenia wymogów dotyczących zgłaszania emisji dwutlenku węgla w całym cyklu życia budynku (produkcja i budowa, użytkowanie i wycofanie z eksploatacji), ponieważ w przypadku nowych domów największy wpływ na klimat mogą wywierać materiały i prace budowlane. Komitet podkreśla potrzebę zapewnienia, by definicja „budynku bezemisyjnego” pozwalała na jego optymalną interakcję z otaczającymi go systemami energetycznymi i obejmowała wszystkie wbudowane emisje gazów cieplarnianych. Oceny cyklu życia należy rozumieć jako dostosowane do danego projektu narzędzia doradcze służące porównywaniu różnych materiałów i technik.

1.10. EKES wzywa do wdrożenia prawdziwego procesu wspólnotowego w zakresie szkoleń i podwyższania kwalifikacji w branży budowlanej.

2. Kontekst

2.1. Komisja zaproponowała dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (wersja przekształcona) w kontekście przyjętego w ramach Europejskiego Zielonego Ładu ambitnego celu, by osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r. Zgodnie ze strategią „Gotowi na 55” ta dyrektywa kontynuuje inicjatywę „Fala renowacji”, w której wyznaczono cel zwiększenia co najmniej dwukrotnie rocznego wskaźnika renowacji energetycznej budynków do 2030 r. oraz podkreślono potrzebę wprowadzenia niezbędnych środków regulacyjnych, finansowych i wspomagających.

2.2. W ramach tej dyrektywy podjęto próbę wprowadzenia niezbędnych środków i narzędzi w trzech obszarach docelowych inicjatywy „Fala renowacji”, mianowicie – rozwiązanie problemu ubóstwa energetycznego i budynków o najgorszej charakterystyce energetycznej; budynki publiczne i infrastruktura społeczna jako przykład; obniżenie emisyjności ogrzewania i chłodzenia.

2.3. Proponuje się szereg zmian i uzupełnień do obecnej dyrektywy, w szczególności:

- Wszystkie nowe budynki mają być bezemisyjne od 2030 r., a nowe budynki publiczne – już od 2027 r.
- Na państwa członkowskie nakłada się nowy wymóg polegający na zapewnieniu, by do 2027 r. wszystkie budynki należące do podmiotów publicznych oraz wszystkie budynki niemieszkalne zostały dostosowane co najmniej do klasy charakterystyki energetycznej F, a do 2030 r. – co najmniej do klasy charakterystyki energetycznej E. Do 2030 r. należy również dostosować wszystkie budynki mieszkalne co najmniej do klasy F, a do 2033 r. – co najmniej do klasy E. Ze względu na przekalibrowanie klas charakterystyki energetycznej te wymogi przyczynią się do modernizacji ponad 15 % zasobów budowlanych do 2033 r.
- Obowiązek posiadania świadectwa charakterystyki energetycznej rozszerza się na budynki poddawane ważniejszym renowacjom, budynki, na które odnawiana jest umowa najmu, oraz wszystkie budynki publiczne. Budynki lub moduły budynków oferowane na sprzedaż lub na wynajem muszą posiadać świadectwo charakterystyki energetycznej, które należy udostępnić we wszystkich ogłoszeniach.
- Krajowe plany renowacji budynków zostaną w pełni włączone w krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu, aby zapewnić porównywalność i możliwość śledzenia postępów, przy czym obejmie to też plany działania na rzecz stopniowego wycofywania paliw kopalnych z sektora ogrzewania i chłodzenia najpóźniej do 2040 r.
- Dzięki paszportom renowacji budynków konsumenci uzyskają dostęp do informacji oraz poniosą niższe koszty, co ułatwi im planowanie i stopniową renowację budynków zmierzającą w kierunku bezemisyjności.
- Wzywa się państwa członkowskie, by uwzględniły kwestie związane z renowacją w zasadach finansowania publicznego i prywatnego, a także aby ustanowiły odpowiednie instrumenty skierowane przede wszystkim do gospodarstw domowych o niskich dochodach.
- Wprowadza się klauzulę wygaśnięcia w odniesieniu do zachęt finansowych do stosowania paliw kopalnych w budynkach.
- Należy stworzyć infrastrukturę ładowania pojazdów elektrycznych oraz miejsca parkingowe dla rowerów.

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, jako że podejmuje się w nim kluczowe wyzwania wskazane w poprzednich opiniach EKES-u dotyczące zapewnienia narzędzi do walki z ubóstwem energetycznym i zaradzenia strukturalnemu, długofalowemu niedofinansowaniu w sektorze budowlanym, wspiera się renowację szczególnie budynków o najgorszej charakterystyce i wyznacza drogę ku obniżeniu emisyjności ogrzewania i chłodzenia.

3.2. Problem słabo lub średnio izolowanych budynków, które zależą od paliw kopalnych do celów ogrzewania i chłodzenia, dotyczy całej UE. Brak skoordynowanej polityki na szczeblu UE wiąże się z ryzykiem, że państwa członkowskie nie podejmą wystarczających działań ze względu na obawy dotyczące tworzenia nierównych warunków działania.

3.3. EKES w pełni popiera zatem przedstawione we wniosku Komisji podejście UE mające na celu osiągnięcie energooszczędnego, wolnego od paliw kopalnych środowiska zbudowanego wysokiej jakości. Przyjęcie środków na szczeblu UE skuteczniej przyspiesza niezbędną przemianę. Wspólne podejście na szczeblu unijnym umożliwi ponadto czerpanie z rynku wewnętrznego korzyści takich jak korzyści skali oraz te wynikające ze współpracy technologicznej między państwami członkowskimi. Przyczynia się również do zwiększenia pewności gwarantowanej inwestorom i ogólnie stanowi podstawę czołowej roli, jaką Europa i europejskie przedsiębiorstwa mogą odgrywać jako globalne podmioty wyznaczające standardy i liderzy w tej dziedzinie.

3.4. Komitet uważa, że niedawny gwałtowny wzrost cen energii i perspektywa wysokich cen przynajmniej w średnim terminie pokazują, że jeszcze ważniejsze stało się opracowanie strategii zmierzającej do zmniejszenia i wyeliminowania ubóstwa energetycznego. Podczas gdy w 2018 r. 6,8 % mieszkańców UE (30,3 mln) nie było w stanie na bieżąco opłacać rachunków za media, co groziło im odcięciem dostaw, ostatnie wydarzenia tylko zaostrzyły ten problem. W perspektywie długoterminowej należy podjąć konkretne środki mające na celu poprawę efektywności energetycznej budynków, aby zapewnić powszechny dostęp do godnych, przystępnych cenowo i zdrowych mieszkań. Jest to o tyle pilne, że koszty ogrzewania i chłodzenia z wykorzystaniem paliw kopalnych wzrosną na skutek podwyższenia cen uprawnień do emisji.

3.5. EKES zdecydowanie popiera ustalenie minimalnych norm charakterystyki energetycznej, w szczególności w odniesieniu do budynków mieszkalnych o najgorszej charakterystyce. Wprowadzenie tej zasady na szczeblu UE to istotny krok naprzód. Do państw członkowskich należy jednak decyzja, czy pozostałe budynki mieszkalne należy objąć normami ustalonymi na szczeblu krajowym.

3.6. EKES zgadza się, że należy położyć nacisk na wyeliminowanie ubóstwa energetycznego poprzez nadanie priorytetu renowacji zasobów budowlanych o najgorszej charakterystyce energetycznej. Uważa natomiast, że nie powinno to prowadzić do braku ulepszeń innych budynków mieszkalnych. EKES apeluje zatem, by od samego początku ustalić bardziej wyczerpujące zasady zwiększania wymogów dotyczących ulepszeń oraz bardziej przejrzysty i kompletny harmonogram sięgający 2050 r. Da to również właścicielom budynków wyobrażenie na temat przyszłych wymagań, co pozwoli im zaplanować renowację optymalną pod względem kosztów.

3.7. Ze względu na to, że świadectwa charakterystyki energetycznej stają się bardzo ważnym narzędziem, należy zwiększyć ich wiarygodność i użyteczność. EKES z zadowoleniem przyjmuje więc większe wymogi dotyczące przejścia na format cyfrowy, szczegółowej i dobrej jakości treści, metod obliczeniowych, przystępności cenowej, dostępności oraz publikacji w odniesieniu do świadectw charakterystyki energetycznej. Obywatele, którzy potrzebują świadectwa w formie papierowej, powinni zawsze mieć możliwość jego uzyskania.

3.8. EKES z zadowoleniem przyjmuje włączenie starań każdego z państw członkowskich na rzecz zmniejszenia ubóstwa energetycznego do krajowych planów renowacji budynków, w których którymi państwa członkowskie będą informować o zmniejszeniu liczby osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz odsetka ludności żyjącej w nieodpowiednich warunkach mieszkalnych (np. w budynkach z przeciekającymi ścianami lub dachami) lub nieodpowiednich warunkach komfortu cieplnego.

3.9. EKES wspiera ustanowienie do 2024 r. paszportu renowacji budynku, ale wyraża wątpliwości co do jego skutków, gdyż nie jest on obowiązkowy. Paszport umożliwi konsumentom łatwiejszy dostęp do informacji oraz przyczyni się do zmniejszenia kosztów podczas planowania renowacji ich budynków. Pozytywnie ocenia się, że zostaną w nim uwzględnione także szersze korzyści związane ze zdrowiem, komfortem oraz przystosowaniem budynku do zmiany klimatu.

3.10. Biorąc pod uwagę powszechny brak możliwości spełnienia wymogów finansowych związanych z rozpoczęciem renowacji przez osoby zmagające się z ubóstwem energetycznym oraz wielu właścicieli małych domów, EKES uważa za kluczowe, by zawarte w projektowanej dyrektywie ramy i narzędzia pozwalały sprostać tej sytuacji. Musi to obejmować jasne objaśnienia i wskazówki dotyczące aspektów finansowych renowacji, w tym korzystania z kredytów na poziomie lokalnym. EKES zwraca również uwagę na swój apel z opinii TEN/723 o ujednoczenie istniejących wielu systemów, aby uczynić je jaśniejszymi i bardziej dostępnymi dla gospodarstw domowych i organów publicznych, do których są adresowane.

3.11. EKES zauważa potrzebę włączenia do omawianej dyrektywy wymogów dotyczących zgłaszania emisji dwutlenku węgla w całym cyklu życia budynku (produkcja i budowa, użytkowanie i wycofanie budynku z eksploatacji). Przy wznoszeniu nowych budynków niskoenergetycznych największy wpływ na klimat mogą wywierać nie tyle samo użytkowanie, co materiały i prace budowlane. Oceny cyklu życia należy rozumieć jako dostosowane do danego projektu narzędzia doradcze służące porównywaniu różnych materiałów i technik.

3.12. EKES podkreśla potrzebę zapewnienia, by sposób definiowania „budynku bezemisyjnego” pozwalał na jego optymalną interakcję z otaczającymi go systemami energetycznymi i obejmował wszystkie wbudowane emisje gazów cieplarnianych pochodzące z wykorzystania materiałów budowlanych oraz z terenu budowy.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. Chociaż w dyrektywie nie przewidziano nowego finansowania, określono w niej wobec państw członkowskich wymogi dotyczące poziomów finansowania i koordynacji nakładów finansowych, aby stworzyć dostosowane ramy prawne i finansowe, w tym ukierunkowane wsparcie finansowe. EKES podaje jednak w wątpliwość, czy w rzeczywistości finansowanie będzie łatwo dostępne dla osób, które zdecydują się na renowację, i uważa, że nie jest jasne, czy całkowite nakłady finansowe w każdym z państw członkowskich wystarczą, aby zapewnić osiągnięcie celów w zakresie renowacji.

4.2. Obecnie finansowanie i dotacje można najczęściej wypłacić dopiero po zakończeniu renowacji energetycznej, co utrudnia wielu konsumentom rozpoczęcie prac. EKES zaleca zatem, by w tekście zapisano, że systemy finansowania muszą pokrywać przynajmniej część kosztów początkowych ponoszonych przez konsumentów.

4.3. EKES ponawia swój apel (TEN/749) o przeznaczenie znaczącej części 37 % Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, wyodrębnionych na projekty ekologiczne, na projekty w zakresie efektywności energetycznej, zgodnie z rzeczywistym popytem i rzeczywistymi potrzebami w każdym państwie członkowskim.

4.4. Zdaniem EKES-u kluczowe dla powodzenia omawianej dyrektywy jest zobowiązanie państw członkowskich do dostosowania nieadekwatnych do celu ram prawnych i usunięcia przeszkód o charakterze pozagospodarczym, w tym rozdziału zachęt, który jest dla wielu właścicieli i najemców domów największym problemem stojącym na przeszkodzie renowacji. EKES uważa jednocześnie, że należy uwzględnić ochronę najemców przed nieproporcjonalnymi poziomami czynszów po renowacji poprzez udzielanie wsparcia na płatności czynszowe lub wprowadzenie pułapów podwyżek czynszów.

4.5. EKES uważa, że przegląd zawartych w dyrektywie artykułów dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej należało przeprowadzić dawno temu. Doświadczenie w zakresie świadectw charakterystyki energetycznej w całej Europie wskazuje na szereg niezbędnych dostosowań; część z nich uwzględniono w obecnym wniosku.

4.6. EKES uznaje za krok naprzód, że państwa członkowskie będą musiały zapewnić jakość, wiarygodność i przystępność cenową świadectw charakterystyki energetycznej oraz przeprowadzać kontrole i ustanowić sprawnie działający system kontroli.

EKES uważa za cenne następujące ulepszenia: skrócenie okresu ważności świadectw charakterystyki energetycznej do pięciu lat w odniesieniu do zasobów budowlanych o najmniejszej efektywności, wprowadzenie wymogu, by eksperci byli odpowiednio wykwalifikowani lub certyfikowani oraz niezależni, oraz wyraźny wymóg odbycia kontroli na miejscu przed wydaniem świadectwa charakterystyki energetycznej.

4.7. EKES proponuje, by zwiększyć przydatność świadectwa charakterystyki energetycznej dla konsumentów poprzez zamieszczanie informacji na temat:

a) pozostałego okresu eksploatacji systemu ogrzewania i średniego kosztu prac,

b) danych kontaktowych najbliższego punktu kompleksowej obsługi.

4.8. EKES popiera wniosek o uproszczenie na szczeblu UE klas charakterystyki energetycznej (A–F) w ramach świadectw charakterystyki energetycznej oraz stworzenie wspólnych wzorów. Pozytywnym elementem są również wymogi dotyczące utworzenia na szczeblu krajowym łatwo dostępnych baz danych świadectw charakterystyki energetycznej, paszportów renowacji budynków i wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, w połączeniu z przekazywaniem informacji z krajowych baz danych do obserwatorium zasobów budowlanych.

4.9. EKES zauważa, że konieczna jest spójność między paszportem renowacji budynku a świadectwami charakterystyki energetycznej, aby uniknąć redundancji i niepotrzebnych dodatkowych kosztów.

4.10. EKES ponawia swój apel (TEN/723) o dalsze wzmacnianie Obserwatorium Ubóstwa Energetycznego oraz nawiązanie ścisłej współpracy z obserwatorium zasobów budowlanych.

4.11. Z punktu widzenia obywateli Unii Europejskiej kluczowe znaczenie będą miały dostęp do porad i informacji oraz pomoc w planowaniu i doradztwo finansowe. Szacuje się, że punkty kompleksowej obsługi obecnie pomagają w przeprowadzeniu renowacji energetycznej jedynie ok. 100 000 właścicieli domów rocznie, podczas gdy w 2030 r. potencjalnie może to być 2 000 000 właścicieli rocznie⁽¹⁾. EKES wzywa do poprawy rozwoju i koordynacji tych punktów, do ich odpowiedniego finansowania, transgranicznego dzielenia się najlepszymi praktykami oraz bliższego monitorowania przez Komisję.

4.12. EKES popiera rozszerzenie konsultacji publicznych w sprawie projektów krajowych planów renowacji budynków i proponuje, by wyraźnie wspomniano organizacje konsumenckie, gdyż to one są w stanie najlepiej ocenić, w jakim stopniu programy i instrumenty finansowe docierają do konsumentów, oraz dostarczyć informacji zwrotnej na ten temat.

4.13. EKES odnotowuje wzmocnienie wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci poprzez opracowanie niezbędnych definicji i wymogów oraz wymianę danych, ale ubolewa nad tym, że nie objęto nim jeszcze budynków mieszkalnych i nie wprowadzono poziomów, które należy osiągnąć.

4.14. Ze względu na znaczne inwestycje, oczekiwane innowacje i zwiększony poziom aktywności w omawianych sektorach znacznie wzrosło zapotrzebowanie na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz pracowników, którzy zmieniają i podnoszą swoje kwalifikacje. EKES z zadowoleniem przyjmuje zatem wymóg, by państwa członkowskie wspierały i finansowały kształcenie i szkolenie, aby zapewnić wykwalifikowaną siłę roboczą w sektorze budowlanym, a także pozytywnie ocenia powiązany wymóg przedstawienia przeglądu potencjału w sektorach budownictwa, efektywności energetycznej i energii odnawialnej w krajowym planie renowacji budynków. EKES wzywa do wdrożenia prawdziwego procesu wspólnotowego w zakresie szkoleń i podwyższania kwalifikacji w branży budowlanej.

4.15. EKES ponawia swój apel (CCMI/166), by Komisja i państwa członkowskie zagwarantowały, że podczas renowacji budynków będą usuwane substancje szkodliwe, i wskazuje na potrzebę bezpiecznego usuwania azbestu.

4.16. Mając na uwadze obserwowane już dzisiaj zwiększenie zapotrzebowania na infrastrukturę ładowania, EKES zaleca szybsze zwiększenie poziomu wymogów, w tym instalowania punktów inteligentnego ładowania w budynkach niemieszkalnych, być może przed 2027 r.

4.17. Udzielanie informacji, doradztwo i finansowanie renowacji będą się prawdopodobnie odbywać głównie na szczeblu lokalnym i regionalnym. Co więcej, zgodnie z omawianą dyrektywą, władze lokalne i regionalne są zobowiązane do rozpoczęcia modernizacji swoich budynków. Dlatego też EKES uważa, że ważne jest, by uwagę i starania na szczeblu unijnym i krajowym skierować na koordynację z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz ich zaangażowanie, a także badanie potencjału inicjatyw takich jak Porozumienie Burmistrzów.

4.18. Z myślą o wykroczeniu poza sprawozdawczość i pobudzeniu działań w dziedzinie wpływu na klimat przed 2030 r. EKES wzywa Komisję, by na długo przed 2030 r. wyznaczyła maksymalne wartości emisji CO₂ na metr kwadratowy w skali roku, dostosowane do stref klimatycznych.

4.19. EKES popiera rozszerzenie definicji „energii ze źródeł odnawialnych”, tak aby obejmowała ona więcej źródeł energii, zwłaszcza energię otoczenia wykorzystywaną przez urządzenia elektryczne, takie jak pompy ciepła, ale sugeruje, aby biomasa i biogaz zostały zdefiniowane jako częściowo odnawialne, ponieważ tylko bardzo niewielka część wykorzystywanej biomasy lub wytwarzanego biogazu może być uznana za w pełni odnawialną. Do celów ograniczonego stosowania w okresie przejściowym, w przypadku gdy nie istnieją rozwiązania alternatywne, ta szersza definicja mogłaby też obejmować ciekłe nośniki energii o charakterze odnawialnym (biopaliwa i paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego). Można by wprowadzić nowy załącznik do dyrektywy, w którym określi się wpływ różnych form biomasy, ciekłych nośników energii oraz produkcji biogazu na klimat.

4.20. Oprócz emisji szkodliwych dla klimatu i niezależnie od nośnika energii nie wolno ignorować klasycznych czynników zanieczyszczenia powietrza, takich jak cząstki stałe/drobną pył, NO_x i inne.

4.21. EKES podkreśla potrzebę uważnego rozważenia praktycznych skutków stosowania wybranej definicji „budynku bezemisyjnego” jako budynku o niskim zapotrzebowaniu na energię, w którym wytwarza się całą niezbędną energię na miejscu lub w powiązanych systemach ciepłowniczych i chłodniczych. Definicja:

- a) zasadniczo określa budynek jako „wyspę”, która jest słabo połączona z otaczającym systemem elektrycznym, jako że wyraźnie dozwolony jest tylko ograniczony zakres zewnętrznych odnawialnych źródeł energii,
- b) nie obejmuje wbudowanych emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wykorzystanych materiałów budowlanych oraz emisji z terenów budowy.

⁽¹⁾ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/423a4cad-df95-11eb-895a-01aa75ed71a1/language-pl>

4.22. EKES zaleca, by w przypadku budynków bezemisyjnych traktować energię elektryczną wytwarzaną na zewnątrz z odnawialnych źródeł energii na równi z energią elektryczną wytwarzaną na miejscu. Klauzula zwalniająca ujęta w załączniku III, pod koniec punktu I, nie zapewni ogólnych środków na rzecz efektywnego pod względem kosztów przejścia w skali kraju na budynki energooszczędne i systemy energetyczne zasilane energią ze źródeł odnawialnych. Rozbudowa całego systemu energetycznego o duże jednostki jest znacznie tańsza w przeliczeniu na jednostkę wyprodukowanej energii niż rozbudowa o małe jednostki dla każdego budynku. Jest to szczególnie ważne w okresach, w których nie działa własna produkcja energii budynku (słońce/wiatr). Co więcej, elastyczność w odniesieniu do systemu energii elektrycznej zmniejszy koszty zarówno w budynku, jak i w całym systemie.

4.23. Komisja zaleca, by od 2027 r. zaprzestano przyznawania dotacji na instalacje wykorzystujące paliwa kopalne. EKES wyraża zaskoczenie z tego powodu, ponieważ oznacza to, że przy umiarkowanym okresie amortyzacji wynoszącym 15 lat dotowane będą instalacje, które muszą zostać wycofane najpóźniej do 2040 r. EKES zatem zdecydowanie zaleca skrócenie tego terminu do najpóźniej 2025 r.

Bruksela, dnia 23 marca 2022 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
